

XXX Seminarium WEP

Henryk MAGNUSKI (1909-1978). Inż. elektryk, radiotechnik, konstruktor pierwszych radiotelefonów walkie-talkie II gen., plecakovych radiostacji oraz radiolaterni radarowych; pionier telefonii komórkowej. Urodził się w W-wie, jako syn Henryka Antoniego i Heleny Pelagii Klippel. Maturę uzyskał w r. 1926 w Gimnazjum Realnym im. Staszica w W-wie. Po studiach na WE PW (1926-34), podjął pracę w PZT w W-wie, w grupie konstruktorów radiostacji woj. N1 i N2; awansowany na szefa grupy i w 1939 r. wydelegowany do NY w celu zapoznania się z am. opracowaniami w dziedzinie nadajników radiowych. Z powodu wojny, nie powrócił do kraju. W r.1940 odjął pracę w Galvin Manufacturing Corporation (GMC, w Chicago, od 1947 r. pn. Motorola). Opracował I na świecie radiotelefon przenośny do nawiązywania łączności radiowej, tzw. 'handie-talkie SCR-536', przyjęty na wyposaż. US Army i prod. seryjnie od VII.1940. Jako szef zespołu opracował radiostację przenośną 'walkie-talkie SCR-300 FM' do komunikacji piechoty, wojsk pancernych i artylerii na dyst. 15 km w sys. FM. Opracował też radiolaternię radarową AN/CNP-6 ułatwiającą pilotom powrót na lotniskowce. Po wojnie, nadal w Motoroli, opracowywał mikrofalowe urządzenia komunikacyjne, jak np.: odb. Motorola Sensicon o b. dużej selektywności, mikrofalowe stacje przekazań. telefonii wielokrotnej, telewizji i transmisji danych. W Dziale Elektroniki do Zastos. Rządowych opracował tajne konstrukcje: radiostację SSB typu AN/USC-3, sys. RADAS, aparaturę AN/TRC-105 oraz sys. łączności troposferycznej Deltaplex I. Uzyskał ok. 30 patentów z dziedziny radiokomunikacji ultra-krótkofalowej i mikrofalowej. W l. 1949-68 opubl. 32 istotne artykuły nt. radiokomunikacji w czasopiśmie techn. i na konferencjach. Napisał rozdz. w 'Communication System Engineering Handbook' 1967. Położył podwaliny pod późniejszą pozycję Motoroli w komunikacji mikrofalowej i komórkowej. Zmarł na raka 4.V.1978 w Glenview, aglomeracja Chicago.

Juliusz KELLER (1911-2006). Inż. elektryk, radiotechnik, specj. w: miernictwie par. apar. telewizyjnej, aparatach elektromedycznych, elektrotechnice medycznej i jądrowej, inżynierii biomedycznej. Po maturze w Gimn. Im. Staszica w W-wie (1929), studia na WE PW w Sekcji Prądów Słabych ukończył w r. 1935 i rozpoczął pracę w PIT (1936), w dziedz. miern. par. aparatury TV, budowanej wówczas w Polsce. Podczas wojny pracował w Wytw. Oscylatorów Piezoelektrycznych, a nast. w Zakł. Philipsa jako kierownik działu ap. pom. Po wojnie, w r. 1945, podjął pracę w Zakł. Radiotechniki PW jako st. asystent, a następnie wykładowca. Od 1946 r. współorganizował na WE PW z prof. Cezarym Pawłowskim i inż. Stanisławem Nowosielskim Sekcję Elektrotechniki Medycznej jako pierwsze na świecie studia w zakr. elektrotechniki medycznej. Awansował na z-cę prof. (1948). Brał udział w tworzeniu Zakł. i Kat. Bud. Aparatów Elektromedycznych (KBAE) na Wydz. Łączności; opracował programy, prowadził wykł. i pr. dypl. W l. 1955-59 zorg. na WL specjalizację Elektroniczna Aparatura Jądrowa, przygotował programy i wykłady. W KBAE oprac. m.in. I w Polsce elektroencefalograf i unikalny w świecie stereowektokardiograf, odwzorowujący przestrzennie prądy czynnościowe serca (Naukowa Nagroda Państw., 1953). Równocześnie prac. w PIT (1945-52) oraz w IPPT (1952-55) nad stabilizacją częstotliwości drgań elektrycznych. Następnie w IBJ w Świerku (1955-63) zorg. zakład prowadzący I w kraju prace z zakr. elektroniki jądrowej oraz w nowo utworzonym Centr. Lab. Ochr. Radiologicznej w W-wie (1963-71). Po reorganizacji PW (1970), przeniósł się do utworzonego Centr. Ośr. Techniki Medycznej przy Min. Zdrowia i Opieki Społ., na stan. dyr. Tam prowadził własne badania dot. pomiaru param. ukr. krążenia, do emerytury (1981). Był przewod. Komit. Nauki i Techniki NOT oraz Komit. Inżynierii Medycznej SEP (1968-93); organizował cykliczne seminaria, wystawy ap. medycznej i sympozja n-t. Zmarł 1 maja 2006 r. w W-wie.

Zobacz <http://apw.ce.pw.edu.pl> qm

Sekcja Automatyki
i Pomiarów
OW SEP im. Kazimierza
Szpotkańskiego

ZAPROSZENIE

na

XXX SEMINARIUM WEP

poświęcone pamięci

Wybitnych Elektryków Polskich

Henryka MAGNUSKIEGO (1909-1978)
i
Juliusza KELLERA (1911-2006)

17 maja 2023 r. godz. 16:00 – 19:00
w sali konferencyjnej
Wydziału Elektrycznego Politechniki Warszawskiej,
gmach Starej Kuchni (sale 4 i 5)
przy Placu Politechniki 1 w Warszawie

XXX SEMINARIUM SAiP OW SEP
z serii WEP
(Wielcy/Wybitni Elektrycy Polscy)

Poświęcone pamięci
Wybitnych Elektryków Polskich

Henryka MAGNUSKIEGO (1909-1978)
Juliusza KELLERA (1911-2006)

GOŚCIE HONOROWI

Prezes SEP — **Sławomir Cieślik**,
Prorektor Politechniki Warszawskiej — **Mariusz Malinowski**
Dziekan Wydziału Elektrycznego PW — **Lech Grzesiak**
Prezes OW SEP — **Andrzej Englert**

KOMITET ORGANIZACYJNY

Andrzej Marusak — *przewodniczący*
Robert Borysik
Paweł Krajewski
Piotr Marusak

SEKCJA AUTOMATYKI I POMIARÓW Oddziału Warszawskiego
Stowarzyszenia Elektryków Polskich
ul. Czackiego 3/5, 00-043 Warszawa, lok. 140
tel. 22-827-38-46, <http://apw.ee.pw.edu.pl/>, e-mail: biuro@sep.warszawa.pl

PROGRAM

OTWARCIE SEMINARIUM — godz. 16:00, s. 4

„Dorobek 30-tu Seminariów WEP (2015-2023) Sekcji AiP OW SEP”
— **Andrzej Marusak**, dr inż., Przew. SAiP OW (10')

REFERATY OKOLICZNOŚCIOWE 16:15 - 17:05

„Henryk Władysław MAGNUSKI (1909-1978)”
— **Andrzej Marusak**, dr inż., Przew. SAiP OW (20')

„Juliusz KELLER (1911-2006)”
— **Tadeusz Pałko**, prof. dr hab. inż., Instytut Metrologii i Inżynierii Biomedycznej PW (30')

Dyskusja

REFERAT TECHNICZNY 17:05 - 18:15

„Projektowanie urządzeń technicznych wspomagających osoby niepełnosprawne z wykorzystaniem nowoczesnych materiałów i technologii” cz. 2
— **Krzysztof Mianowski**, dr inż., Zakład Teorii Maszyn i Robotów ITLiMS PW. (70')

ZAKOŃCZENIE SEMINARIUM — godz. 18:15

POCZĘSTUNEK — od godz. 18:15 do 19:00 w sali 5